

วันฤดี จันทรเสนา 2549: ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังในการพัฒนาการผลิตใหม่ของสมาชิกกลุ่ม
ผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม ตำบลหนองขาม อำเภอนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศ
ศาสตร์เกษตร ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์เอมอร อังสุรัตน์, Ph.D. 242 หน้า
ISBN 974-16-2637-1

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม บ้านทุ่งแสม
อำเภอนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี 2) สภาพการผลิตใหม่ของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม 3) ความรู้ในการ
พัฒนาการผลิตใหม่ 4) ความคาดหวังในการพัฒนาการผลิตใหม่ของสมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหม 5) ความสัมพันธ์
ระหว่างข้อมูลพื้นฐานบางประการของสมาชิกกลุ่มกับความคาดหวังในการพัฒนาการผลิตใหม่ และ 6) ปัญหา
และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการผลิตใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ สมาชิกกลุ่มผู้เลี้ยงไหมบ้านทุ่งแสม จำนวน 52
คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สติติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ
ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และมีขมิณเลขคณิต สติติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
การวิเคราะห์ความรู้การผลิตใหม่ ใช้สูตร $KR - 20$ ได้ค่าเฉลี่ยความเชื่อมั่น 0.64

ผลการวิจัย พบว่า สมาชิกส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 67.3 และจบการศึกษาภาคบังคับ มี
ประสบการณ์ในการเลี้ยงไหมเฉลี่ย 12 ปี สมาชิกมีความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องในการเก็บรังไหมมากที่สุด
ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังในการพัฒนาการผลิตใหม่ ด้านผู้นำกลุ่ม ประกอบด้วย ความกล้าหาญ ความ
ซื่อสัตย์ของผู้นำกลุ่ม ความยุติธรรม และการเปิดรับข่าวสารของผู้นำ ด้านสมาชิกกลุ่ม ประกอบด้วย ความ
กระตือรือร้น การให้การสนับสนุนงานของกลุ่ม และความซื่อสัตย์ของสมาชิก และด้านบรรยากาศกลุ่ม
ประกอบด้วย โครงสร้างของกลุ่ม การลดความขัดแย้ง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และการสนับสนุนของกลุ่ม
ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังในการพัฒนาการผลิตใหม่ที่สมาชิกคาดหวังที่จะปฏิบัติทุกครั้ง มี 10 บทบาท ผล
การทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประสบการณ์ในการเลี้ยง และความรู้ในการเลี้ยงไหม และการสนับสนุนของกลุ่ม
เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังในการพัฒนาการผลิต นอกจากนี้ยังพบว่า ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และการ
สนับสนุนของกลุ่ม เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความคาดหวังในการพัฒนาการผลิต ปัญหาในการผลิตใหม่ที่พบมาก
ที่สุด คือ การขาดความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องในการคัดเลือกพันธุ์ไหมที่เหมาะสมกับสภาพการเลี้ยง และขาด
การขยายพื้นที่ที่ใช้เลี้ยงทุกครั้งก่อนให้ไหมหม่อน ข้อเสนอแนะในการวิจัย คือ 1) ส่งเสริมความรู้และการปฏิบัติที่
ถูกต้อง 8 ประเด็นย่อย 2) ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ 3) ส่งเสริม
ความรู้ทั้งการผลิตและการทำงานกลุ่มผ่านกระบวนการเรียนรู้ในรูปของการฝึกอบรม เวทีสนทนา และสื่อ
โทรทัศน์ และ 4) เพิ่มบทบาทรัฐทั้งทางด้านการพัฒนาการผลิต ตลาด และแปรรูปไหม